

Defensem la República o què?

written by Carme R. Roquet-Jalmar | 1 de febrer de 2018

Jo mai m'he afiliat a cap partit i, encara que sempre he votat esquerres sense considerar-me antisistema, el 21D vaig ser interventora de Junts per Catalunya.

Has “convergit” de sobte, Carme?, em varen preguntar la gent de l'entorn.

Doncs no. No combrego amb les polítiques de dretes, però sí que em vaig veure amb l'obligació moral de restituir el govern que la dictadura feixista d'aquest estat ridícul i opressor va segrestar.

D'aleshores ençà estan passant coses que, per manca d'informació, no entenc. I jo, que només sóc un gra de sorra, però que puc ser una pedra a la sabata (com tots nosaltres) i que units som des d'una duna fins a una muntanya infranquejable, he arribat a una conclusió: O ens empoderem, o ens arraconen.

I mentre em quedi un alè de vida, no permetré que m'arraconi ningú, sobretot pensant en el futur del meu fill i el meu nét. Prou va patir la meva família en veure que assassinaven els meus avis per ser catalanistes: L'un, la FAI i l'altre, el nan dictador. El “delicte” el mateix: Defensar Catalunya i els drets de la seva població... Sembla que el temps no hagi passat, oi? Seguim allà mateix.

Qui mal no fa, mal no pensa. I els catalans, que sempre hem jugat net, mai podíem imaginar que l'Estat espanyol (amb l'imprescindible suport del bloc del 155 i el menfotisme dels acomodats comuns), arribaria a imposar l'estat d'excepció, l'estat de guerra de moment sense armes, perquè el món civilitzat no ho permetria, ja que perdria el prestigi, no pas per altra cosa.

Arribats a aquest punt, tinc molt clar que, segons com vagin els pròxims esdeveniments, votaré la CUP. La iaia de Sant Gervasi educada al col·legi de monges, casada pel seu tiet jesuïta, votarà els antisistema. I ho tinc molt clar, companys. És hora de deixar el lliuri per prendre el timó. És hora que la societat civil ens empoderem i deixem d'acceptar el paternalisme dels qui hem escollit per creure en el seu compromís vers el país i que es fan enrere vés a saber per què.

Si és per nosaltres, gràcies, però ja som prou grans per defensar-nos sols.

Si és per ells, que tinguin clar que en aquests moments NOMÉS HA D'OCUPAR UN CÀRREC POLÍTIC QUI ESTIGUI DISPOSAT A TOT, inclús a deixar-hi patrimoni i llibertat (en guerra armada, en diríem "la vida"), o no?

Ja és hora de posar-hi pebrots i fer efectiu el que hem votat (i guanyat) 3 vegades: La República Catalana. Si no ho fem, perdrem molt més del que podríem conservar/recuperar si no ho féssim.

Violència? CAP

Desobediència civil i resistència? TOTA

Sempre he cregut que primer s'ha d'aconseguir la casa i després decidir com fer-te-la teva. Perquè sense tenir-ne la propietat, de res serveix decidir quin sofà posar-hi o si convé tombar un envà per tenir un menjador més gran, o afegir-ne un de nou per aconseguir un altre dormitori.